

GARAI HÍRADÓ

2013. december

Kiadja a Garai Önkormányzat

TARTALOM

Karácsonyi köszöntő _____	1. old.	Jelképek a karácsonyfán: A csillag _____	5. old.
A Horvát Nemzetiségi Önkormányzat hírei _____	2. old.	Év végi meditáció _____	6. old.
Német Önkormányzat Gara hírei _____	3. old.	Arculatváltás a G-kristály patikában! _____	8. old.
Székelykör Egyesület hírei _____	5. old.	Anyakönyvi hírek _____	8. old.

KARÁCSONYI KÖSZÖNTŐ

Kedves Garai Lakosok!

Még néhány nap és újra itt van Karácsony ünnepe. Azután párat alszunk, és újra itt van egy új év, reményekkel telve. Ilyenkor az ember hajlamos rá, hogy ne mindent a racionális oldaláról közelítsen meg, hanem jobban kidomborodik az érzelmi oldal. Hiszen Karácsony mégis csak a Szeretet ünnepe!

Most legtöbbünkben előjönnek az egész évi események. Minden, ami öröm volt, mindaz, ami kellemetlen volt, minden, ami előre vitt bennünket és mindaz, ami hátráltatott minket. Talán sokszor igaztalanul bántottak minket. Talán sokszor voltunk bűnbakok azért is, amit nem mi követtünk el. Mások miatt kellett tartanunk a hátunkat. És mindennek az oka, hogy minket nem kérdezett meg senki! Úgy is írhatnám: A kommunikáció hiánya! Mert hajlamosak vagyunk egy oldalról nézni a dolgokat, csak az egyik felet meghallgatni, mert annak beszéde kedves a fülünknek, de a másik fél beszéde már nem biztos, hogy illeszkedik a mi elképzelésünkbe, ezért inkább meg sem hallgatjuk. Azt gondolom, hogy sok probléma megoldódna, vagy nem is létezne, ha többen beszélgetnének egymással. No, nem a piactéri traccspartira, vagy az egyéb pletykálkodásra gondolok, hanem a tartalmas, őszinte egymásra nyitott beszélgetésekre. Amikor érzem, hogy a másikat érdekli, amit mondok neki és engem is érdekel, amit Ő mond nekem. Nehéz ezt megvalósítani rohanó világunkban, amikor csak magunkkal vagyunk elfoglalva, amikor állandóan szorít minket az időhiány és egyébként is „hagyjanak engem békén” szemlélet érvényesül mindenhol.

Karácsonyra készülünk! Krisztus születésének az ünnepére. Ő sem azért jött közéink, hogy vallást alapítson, hanem mert Isten kapcsolatot akart teremteni az emberrel. Párbeszédet akar folytatni velünk. Azt kéri, hogy figyeljünk Őrá és figyeljünk egymásra. Teljesen mindegy hogy keresztény vagy, vagy buddhista, muzulmán

vagy ortodox zsidó, Isten kapcsolatot akar Veled létesíteni és azt akarja, hogy egymással is kapcsolatot létesítsünk. Merjünk kinyílni mások felé! Merjünk odafigyelni másokra! Merjünk segíteni másokon! Merjünk szeretni másokat a szó legnemesebb értelmében, jó cselekedeteink által. Erre való az adventi és karácsonyi időszak. És aki átérzi ennek lényegét, az nem csak ilyenkor, hanem az év többi időszakában is tud figyelni másokra, tud beszélgetni másokkal, tud jót cselekedni önzetlenül, ellenszolgáltatás nélkül!

Év végén visszatekintünk, számadást tartunk, hogy hogyan sáfárcodtunk a ránk bízott javakkal, legyen az akár szellemi, akár anyagi jellegű. Teszem ezt én is, mint település vezető. Azt gondolom, hogy nem kell szegyenkezniük, sem nekem, sem a testületnek, még akkor sem, ha némelyek ezt másképpen gondolják. Hiszen községünkben lehetőségeinkhez képest olyan fejlesztéseket valósítunk meg, melyek előre mutatnak és alapot teremtenek a fenntartható fejlődéshez. Tesszük ezt úgy, hogy a pályázatainknál vagy egyáltalán nem kell önrészt fizetni, vagy csak csekély százalékot. Tudom, hogy vannak még hiányosságok, melyeket meg kell oldani és vannak olyan területek, ahol még sok a tennivaló, de ezen dolgozunk minden munkatársunkkal és a képviselőtestület minden tagjával, hogy ezeket a hiányosságokat orvosoljuk.

Most köszönetet mondom képviselő társaimnak, munkatársaimnak és a sok-sok segítőknek, akik egész évben a különböző rendezvényeken és egyéb munkálatokban tettek azért, hogy községünk szépüljön és élhető legyen!

A képviselők és az önkormányzati dolgozók nevében Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kívánunk!

Faa Béla
polgármester

A HORVÁT NEMZETISÉGI ÖNKORMÁNYZAT HÍREI

Az év vége közeledtével az elmúlt két hónapban sok esemény történt. 2013. október 5-én Grgity (Horváth) Mária és Gunity István népviseletbe öltözve képviselték a bunyevácokat a községi szüreti felvonuláson.

2013. október 18-án a garai horvát nemzetiségi tagozatos általános iskolások Bányán részt vettek az egész napos megyei horvát t a n u l m á n y i vetélkedőn.

2013. október 19-én a garai ifjúsági és a felnőtt táncsoporttal, a Bácska

Tamburazenekarral vendégszerepeltünk a vajdasági Tavankúton, ahol baranyai sokác, drávamenti horvát és bunyevác táncokat mutattunk be fél órában. A sza-

badtéren rendezett műsorban rajtuk kívül fellépett egy horvátországi csoport és a házigazdák is. Tavankút fontos

helyszíne a bácskai bunyevácoknak, ugyanis lakosságának (3.500 fő) 90 százalékát bunyevácok alkotják, a magyarországi Kunbajával szemben található. Az almatermesztésnek köszönhetően – amelyet főleg orosz

kivitelre értékesítenek – erős gazdasági potenciállal rendelkezik, szezonban a környékről is felveszi a munkaerőt. A szívélyes házigazdák bemutatták nekünk az 1911-ben épült templomot, amely a legnagyobb falusi templom volt Jugoszláviában, a tájházat, valamint az egyedülálló szalmaképi kiállítását, amelyet a helyi asszonyokból álló egyesület készített 1961. óta. Odafele szabadkai piaci látogatásra is sort kerítettünk.

A következő szombaton mi viszonztuk a meghívást és önálló kultúrműsort biztosítottunk a tavankúti „Matija Gubec” táncsoportnak Garán. A csoport több bunyevác tánc-, énekes- és zenei műsorszámot, valamint egy-egy sokác, likai-horvát és magyar koreográfiát adott elő. A műsort hajnalig tartó táncház követte a garai Bácska Tamburazenekarral és Radován Márittyal, a vajdasági televízió harmonikásával. A félmillió költségetesű két szombati

Világháborús Hősök emlékművét.

programra 100 ezer Ft támogatást nyertünk az Emberi Erőforrások Minisztériumától. 2013. november 1-jén a német önkormányzattal és a székelykörrel közösen megszerveztük a Garai

2013. november 16-án felnőtt táncsoportunk és zenekarunk a bunyevác lakodalmas koreográfiával fellépett az idén Baján rendezett Országos Horvát Nap műsorában.

Előterjesztésünkre Zegnál Márk életmű kitüntetést kapott a Magyarországi Horvátok Szövetségétől a nemzetiségi oktatás, kultúraápolás, történet- és családkutatás területén teljes aktív életútján keresztül végzett munkájáért. Ifjúsági kategóriában Kubatov Márton kapott elismerést az Országos Horvát Önkormányzattól.

2013. november 23-án felnőtt táncsoportunk és zenekarunk Bácsalmással és a házigazdával együtt fellépett a csávolyi „Macskajaj” kultúresten.

2013. november 22-én 5 fővel részt vettünk a Budapesti Horvát Gimnázium 20 éves jubileumi ünnepségén. A déltől késő estig tartó rendezvényen a garai származású igazgató (Gojtán Anna) és iskolagondnok (Sibalin Blazsénka) nagyon szívélyes fogadtatásban részesített minket, a fogadáson pedig Krékity Zorán ételkülönlegességeit kóstoltuk. Az igazgatónő örömmel venné, ha szülőfalujából, Garáról is újra lenne diák a színvonalas intézményben, amely nulladik osztályban készíti elő a horvát nyelvet nem beszélő tanulókat.

2013. december 7-én részt vettünk a Kecskeméti Horvát

Önkormányzat által szervezett horvát kultúresten, ahol az idén Mohács lépett fel és a garai származású Probojác Miklós, Mikulásnak öltözve köszöntötte a vendégeket.

Garai bunyevác tradicionális étel-recepteket küldtünk egy kétnyelvű országos kiadványhoz. 80 db 2014. évi horvát kalendáriumot rendeltünk a garai bunyevác családoknak, amelyeket ingyenesen osztunk szét az ünnepek alatt. Támogatást nyújtottunk a Kolping nyugdíjas klub októberi rendezvényéhez, a templomi alapítványnak, a garai ifjúsági és a bunyevác felnőtt táncsoportnak új táncok tanulásához, az óvoda horvát csoportjának játék beszerzéséhez, az ÁMK karácsonyfa vásárlásához.

A Bunyevác Prélót 2014. február 1-jén, a Musko Prélót (Kakasbálat) 2014. március 8-án szervezzük (utóbbi dátumért bizonyára kapunk kritikát, de már november közepén ez volt az első szabad szombat zenekarunk naptárjában).

Mindenkit szeretettel várunk!

Pályázatot nyújtottunk be a „Garai Bunyevác Családok” című könyv kiadására 2014-ben. Továbbra is várjuk a mai aktuális családi képeket, amelyeket eddig csak néhány család küldött. Karácsonykor, amikor összegyűlik a család, kérjük, pótolják, ha lehet Interneten (horvatgara@gmail.com), ha nem, akkor papíralapon.

Minden garai lakosnak áldott, békés, kellemes Karácsonyi ünnepeket, sikerekben gazdag, boldog Új esztendőt, mindenekelőtt jó egészséget kívánunk! Köszönjük a két táncsoport, zenészeink, segítőink munkáját és a Garai Közös Önkormányzati Hivatal közszolgálati tisztviselőinek és képviselőinek egész éves közreműködését programjaink megvalósításában.

Horvát Nemzetiségi Önkormányzat Gara

NÉMET ÖNKORMÁNYZAT GARA HÍREI

*Leise rieselt der Schnee
Still und starr ruht der See
Weihnachtlich glanzet der Wald
Freue dich, Christkind kommt bald.*

*In den Herzen ist's warm
Still schweigt Kummer und Harm
Sorge des Lebens verhallt
Freue dich, Christkind kommt bald.*

*Bald ist die heilige Nacht
Chor der Engel erwacht
Hört nur wie lieblich es schallt
Freue dich Christkind, kommt bald.*
(Eduard Ebel)

„Halkan hull a hó, dermed a tó, karácsonyi fényben csillog az erdő, örülj, a Jézuska nemsokára eljő.

A szívek felmelegednek, a gondok elcsendesülnek.

Nemsokára itt a szenteste, felcsendül az angyalok kórusa, hallgassátok, mily kedvesen szól!”

Igen, az adventi koszorúkon már égnek a gyertyák, készülünk az ünnepre. A gyerekek számolják a napokat, a felnőtteket is megérinti a kicsik izgalma, szeretnének örömet szerezni mindenkinek.

Titokban abban reménykedünk, hogy szép, fehér karácsonyunk lesz, csendben, halkan hull a hó, amit a meleg szobából a csillogó karácsonyfa mellett családi körben ülve nézhetünk.

Akár lesz hó, akár nem, a család együtt lesz, és mint a dalban „a szívek felmelegednek, a gondok elcsendesülnek.”

A mi gyerekeink is készülnek az ünnepre. Az iskolában nemzetiségi projektnapra kerül sor, melynek keretében régi karácsonyi szokásokat, hagyományokat elevenítenek fel a tanulók. Az iskola a Német Önkormányzattal együttműködve valósítja meg a tervezett projektet.

A gyerekek ünnepi hangulatát fokozzák a szekszárdi német színházi látogatások, melyek december 11-én, illetve 17-én

lesznek. Az előadások a nyelvfelkészítés mellett felemelő élménnyel gazdagítják a kis nézőket, akik az előadás után jó hangulatban vetik magukat a színház előtti téren felállított sátrak közé, kis karácsonyi „csodákat” nézni, egy-két apróságot vásárolni, kürtőskalácsot enni, teát inni. Ilyenkor olyanok, mint a felnőttek. Számba veszik, mire telik, mire nem, gondosan megnézik, mit szeretnének legjobban. Önállóan kell dönteniük, és láthatóan élvezik ezt az önállóságot.

A november 27-én megrendezett alsó tagozatos német nyelvű versmondó versenyen sok gyerek mondott adventi, illetve karácsonyi verset is. Két kategóriában indulhattak a tanulók, akik közül összesen négyet kellett kiválasztani, akik Baján a térségi versenyen képviselték az iskolát: Farkas Noémi, Kovács Milán, Miokovics Maja és Putterer Anton. A második osztályos Putterer Anton a zsűri különdíját kapta a tájzólásban elmondott verséért. Gratulálunk Anton!

Visszatekintve az őszi időszakra, több kulturális eseményre került sor.

Az idén november 4-én Baján a III. Béla gimnázium előtti téren emlékeztünk meg a kényszermunkára hurcoltakról.

A műsort az MNÁMK tanuló, a keresztény ó v o d a é n e k k a r a, valamint a V é m é n d i fűvőszenekar adta. A volt „ g y ű j t ő ” (a gimnázium épülete) falán elhelyezett emléktábla megkoszorúzása

után a belvárosi templomban volt gyászmise azokért, akik sose tértek haza, köztük 100 garai ember.

November 10-én került megrendezésre Vaskúton az idei Bács-Kiskun Megyei Német Nemzetiségi Kulturális Nap.

Ebben az évben a kitüntetést a kunbajai születésű Tamás Jeromos kapta, aki a vaskúti Kraul Antal Fúvószenekar Egyesületének elnöke, és sokat tett a Bács-Kiskun megyei németiségért.

A műsorban felléptek a csikériai táncosok, a Kränzlein Quartett, a Német Klub Kórusa, Knipf János és Koch János gombos harmonika duója, a Vaskúti táncsoport, valamint Márton Boglárka és Schauer Schára, az MNÁMK tanulói, akik humoros történeteket mondtak el német nyelvjárársban.

November 24-én volt a német nemzetiségi nap. Az idén szép időnk volt, jól hatott a hangulatra. A német misét Schindler Mátyás atya celebrálta. A mise után megáldotta

a hordozható Mária szobrot, melynek felújítása nyár elején fejeződött be. A Német Önkormányzat a bácsalmási Erdős Csaba faragóművésszel újjátta fel. A szobor 1913-ban készült egy német család felajánlásaként, tehát az idei évben 100 éves. Ugyancsak 100 éves egy másik német család által felajánlott hordozható „Szentháromság szoborcsoport”, melyet szintén megáldott az atya.

A délutáni kultúrműsorban nagy sikerrel szerepeltek óvodásaink, iskolásaink, valamint az ifjúsági táncsoport. Vendégeink voltak a Vaskút-Baja-Gara nyugdíjas kórus,

valamint a nemesnádudvari német táncsoport. A jól felkészült szereplők kellemes élményt nyújtottak a résztvevőknek. Köszönetet mondunk minden szereplőnek, valamint a felkészítőknek, a szülőknek, és minden közreműködőnek, aki segítette a műsor illetve az egész rendezvény gördülékeny lebonyolítását.

*Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek. (Ady Endre)*

Mindenkinek békés, áldott karácsonyi ünnepeket kívánunk!
Wir wünschen allen Einwohnern fröhliche Weihnachtsfeiertage!

„Ich wünsch Euch ein glückliches neues Jahr,
ein langes Leben, Gesundheit, Frieden und Einigkeit.
Das neugeborene Jesulein, wünsch ich in Euer Herz hinein.”
(Gebräuche in Gara – Stefan Keiner)

„Boldog új évet kívánok nektek, hosszú életet, egészséget,
békét és egységet.

Az újszülött Kisjézus költözzön a szívetekbe!”

(Garai szokások – Stefan Keiner)

Német Önkormányzat Gara

SZÉKELYKÖR EGYESÜLET HÍREI

„András-napi guzsalyas”

A Garai Székelykör Egyesület november 30-án rendezte meg az András-napi guzsalyast a Művelődési Házban. Az idei guzsalyast festmény kiállítás megnyitóval kezdtük meg. A kiállítást Márton Jánosné, nyugalmazott magyar tanárnő nyitotta meg, ahol Lőrincz Gergely festő alkotásait láthattuk. Lőrincz Gergely a Bukovinai Istensegítsen született 1932-ben. A képeket végignézzük a székely ember három legfontosabb értéke: Isten, haza,

mazott magyar tanárnő nyitotta meg, ahol Lőrincz Gergely festő alkotásait láthattuk. Lőrincz Gergely a Bukovinai Istensegítsen született 1932-ben. A képeket végignézzük a székely ember három legfontosabb értéke: Isten, haza,

család jelenik meg Lőrincz Gergely képein. Köszönet Gergő bácsinak, hogy elhozta alkotásai egy részét rendezvényünkre. A guzsalyasba meghívott vendégkórus, a székelyek által is sokat emlegetett Dunántúli kisközségből, Cikórol érkezett, aki gyönyörű székely népdalokkal szórakoztatta a közönséget. Mesét hallottunk Antal Sárától. Köszönjük

szépen és további sok sikert kívánunk mesemondásához! A guzsalyas műsorát a Garai Ifjúsági Táncsoport és a Garai Székely Asszonykórus zárta. Köszönet a Garai Székely Asszonykórusnak és a tagoknak, a vacsorához felszolgált töltött káposzta elkészítéséért. Isten éltesen minden segítőt, aki részt vállalt a rendezvény lebonyolításában. A rendezvény a vacsorával közel sem ért véget. Varga Zoltánnak köszönhetően igazi báli hangulat alakult ki. Nem lehet elégszer megköszönni mindazon személyek munkáját, támogatását, akik a Garai Székelykör Egyesület egész éves tevékenységéhez hozzájárultak.

Mindenkinek Kellemes Karácsonyt és Eredményekben Gazdag Boldog Új Évet Kíván a Garai Székelykör Egyesület!

Nagy Ferenc

JELKÉPEK A KARÁCSONYFÁN: A CSILLAG

Talán nincs olyan karácsonyfa, aminek tetejéről hiányozna a csillag. Gyermekkorom karácsonyfáinak elmaradhatatlan díszje, ami a fa tetejére került minden esztendőben, elfoglalva méltó helyét. Gyülekezeti fánk tetejéről sem hiányozhat. A csillag arra kényszeríti a szemet, hogy felfelé nézzen. A csillagos ég látványa évszázadokon át az Isten elé vezette a felfelé figyelőket, Isten teremtő voltát, hatalmasságát juttatta eszünkbe. Minket pedig a karácsonyi csillag Jézushoz, Isten egyszülött Fiához vezet, amint történt ez egykoron a napkeleti bölcsekkel.

Mert a csillag arra való, hogy vezessen, mutassa az utat. Szépen szól erről Szecsődi Leó atya, Egy csillag története című mesé-

je. (Lásd lent!) A csillag tehát nem önmagáért van. Mindig tájolta, vezette az éji vándorokat a tengeren járókat. Vannak nekünk földi csillagaink is, akiknek semmi közük az úgynevezett sztársághoz. Az angol „star” szó csillagot jelent. Az emberek közül az önmagukon túl mutatók lehetnek csillagok. Isten kegyelméből vannak olyan emberek, akik utat mutatnak nekünk, de nem a televízión, újságokon, interneten keresztül, hanem a mindennapokban, akik segítenek eligazodni, Istenhez jutni. A Szentírásban azt olvassuk egy helyen, hogy „az igazak fénylenek, mint a csillagok”. Ad az Isten ilyen útmutató csillagokat az életünkben. Sőt minket magunkat is útmutatóvá, csillaggá tehet, ha valami Istentől jövő fényesség támad bennünk és a másik em-

bernek meg tudunk mutatni valami fontosat, szentségeset, ha az Úr Jézusra tudunk mutatni szavainkkal, gondolatainkkal, tetteinkkel, és az el nem mulasztott lehetőségekkel. Azonban, hogy mikor vagyunk csillagok, azt nem lehet tudni és nem is lehet megtervezni. Egyet lehet tudni, hogyha valaki Isten útján jár, akkor előfordul, hogy egyszer csak olyan fényes lesz a gondolata, hogy mások odafigyelnek,

és azt mondják: Milyen jó, hogy itt van és mutatja nekem, nekünk az utat.

Kívánom, hogy mindannyian éljük át, hogy egyszer csak ilyen fényes lesz a szemünk, a szavunk, az arcunk, s olyanok leszünk, mint a csillagok.

Horváth Andrea lelkész

EGY CSILLAG TÖRTÉNETE

A világmindenség teremtetésekor az Úristen összegyűjtötte a csillagokat. Köztük volt a mi napunk is. Végignézett a nyüzsgő sokaságon és beszédet intézett hozzájuk:

– Figyeljetek rám! – kezdte. – Gondjaitokra bízom a teremtetett világot. Mindegyiketeknek adok néhány bolygót. Az lesz a feladatotok, hogy kiáraszátok a fényt, a meleget ezekre a bolygókra, s ezáltal ott élet sarjadjon. Legyenek rajtuk növények, állatok, emberek, mindenféle élőlények nagy változatosságban, gazdagságban.

Ekkor Isten elé járultak a csillagok, s mind kapott a bolygók-ból, amivel tele volt a zsebe. Kisebb csillagocskák egy-két bolygót, nagyobbacskák ötöt-tíz, óriáscsillagok száz bolygót. Ezután az Úr elhelyezte őket a világmindenségben, ahol jó nagy hely van, elérték mind. A gondjaikra bízott bolygók pedig ott keringtek körülöttük. De élet még nem volt rajtuk, sivár, kopár volt valamennyi. Akadtak csillagok, amik jó helyre kerültek, ahol nem volt nagyon hideg, némi víz is csillogott a bolygóikon elszórt tócsákban, mások viszont ott dideregtek az Univerzum csücskén, sanyarú körülmények közt. Különbözőképpen indult az életük.

Telt-múlt az idő. Évezredek jöttek, mentek, bizony egymillió év is elmúlt, s a csillagok közt versengés támadt. Némelyikük már négy-öt bolygóján is fel tudott mutatni valami életet. Akadt, ahol már nőtt a petrezselyem, a másikon virágok nyíltak, sőt akadt olyan csillag, amelyiknek legközelebbi bolygóján már az első hangya is megjelent!

Aztán, ahogy tovább teltek az évmilliók, ezek a csillagok elhatározták, hogy százezer évente összegyűlnek, mindenki megmutatja, milyen előrelépést tett az elmúlt időszakban, és akik semmilyen életet nem tudnak fakasztani, azokat megbüntetik, mert rossz csillagok; elveszik a bolygóikat, s magányos, kóbor vándorrá kell lenniük. Otthontalanul, üstökösként járnak majd a mindenség útjait.

Az Univerzum szélén volt egy egészen kicsike csillag. Erejét megfeszítve igyekezett ontani a fényt, a meleget, hogy három bolygóján élet sarjadjon, de nagyon nehéz dolga akadt: mindhárom bolygó olyan kis szerencsétlen volt. Néhány csepp víz árválkodott mindössze a felszínükön, egyébként csak mérgező gázok, meg nagy kövek.

Jó szándékú társai figyelmeztették:

- Vigyázz, már csak ötven év és összeül a nagytanács, s ha nem mutatsz fel eredményt, kötheted a vándortarisznyát! No, megszeppent a kis csillag, s úgy elkezdte sugározni a meleget, hogy maga is beleizzadt. Nem is maradt el a gyümölcs! A legközelebbi bolygón egyik napról a másikra kinőtt a földből egy kaktusz. Volt nagy öröm! Jó, jó, nem egy gyümölcsfa, csak holmi tüskés gumó, de hát az is valami! Nem nagy igényű, beéri azzal a pár csöpp vízzel, s ha rit-

kán is, de szép virágot bont. A kis csillag vigyázott rá, mint a szeme fényére. Büszke is volt. Jöhet már a nagytanács! Megmutatja, hogy ő nem mihaszna, lusta csillaga az égnek. Már az első bimbó is megjelent a kaktuszon, amikor nagy baj történt. Azon a bolygón ugyanis működött egy mihaszna vulkán, s ez egyszer csak kitört, elborította izzó lávával a föld felszínét, és hamuvá égette a növényt: hiába tüskék, nem tudott védekezni cseppet sem.

Elcsüggedt a kis csillag. Mi lesz velem? – sóhajtozott. Senki sem hiszi majd el, hogy itt volt ez a növény. Bizony így is lett. Letelt az ötven év, odaállították a tanács elé.

- Na, mutass fel valami eredményt! Ő mondani kezdte a szomorú történetet, mesélt, de ezzel nem hatotta meg gőgös csillagtársait. – Add át a bolygóidat! Nem vagy méltó arra, hogy gondjukat viseld – parancsoltak rá, és felosztották egymás között a három bolygót, pedig nekik már tán ezer is volt akkoriban.

Elindult vándorútra a kis csillag. Még a könnyei is potyogtak, és csóvaként szegődtek a nyomába. Meddig vándorolt? Évekig, évszázadokig, évmilliókig? Annyi bizonyos, hogy egy szép napon megérkezett a mi naprendszerünkbe. Megcsodálta vakítóan világító napunkat, megszámlolta a bolygókat, jót nevetett a Mars vörös ábrázatán, gyönyörködött a Saturnus gyűrűjében, a távoli, pici Plútót pedig először észre sem vette. Legjobban azonban a harmadik bolygó tetszett meg neki. Kék színben pompázott. Óceánnyi víz volt rajta.

- Na – gondolta – ezt megnézem közelebbről. Nézte a hegyeket, folyókat. Ügyes csillag lehet a gazdája – gondolta egy kicsi irigységgel a szívében – hiszen itt mintha már a teremtés koronája, az ember is színre lépett volna.

Közel repült a bolygóhoz, ahogy csak bírt, csak arra vigyázott, hogy a nagy vonzerő le ne rántsa. Már látta az embereket parányi pontként mozogni odalent. Azok is észrevették őt. Hárman is fölnéztek az égre, meglátták, elcsodálóztak. S azt is látta, hogy ez a három föltarisznyáz, s elindul a nyomába.

- Lassítok egy kicsit – gondolta a kis csillag – nehogy nyomomat veszítsék – s szép lassan úszott az ég alján, minduntalan hátratekintve: követik-e még. Követték, bizony! S már nem is külön-külön, hanem együtt, mert ahogy egy irányban haladtak, egy éjjel egy útkereszteződésnél össetalálóztak.

Így teltek a hetek. Lassan megváltozott a táj. Feltűnt egy város, majd egy kisebb falu, a szélén egy barlanggal. A kis csillag kíváncsi természetű volt, bekukkantott ide is. Elnyílt a szeme a csodálkozástól! A barlangban egy pici csecsemő feküdt állatok etetőjében, mellette egy fiatalasszony és egy

férfi: biztosan a szülei. Állt ott még néhány jószág, lehelték a csöpp gyereket, hogy ne fázzék.

- Nagyon hideg lehet ott lent – vélte a kis csillag –, megállok itt egy órácskára, és adok nekik némi fényt, meleget. Le is táborozott az ég alján, észre sem vette, hogy követői, a vándorok is megérkeztek időközben. Hanem azt már hallotta, hogy valaki megszólítja őt, hatalmas, erős hangon, mintha az egész mindenség szózzal telt volna meg.

- Jól van, kis csillag, derék munkát végeztél! – dicsérte meg

maga a Mindenség Ura. – Igaz, hogy a kaktuszodat elpusztította a vulkán, mégis többet tettél, mint a nagytanács leghatalmasabb csillagai együttvéve, mert te voltál az, aki megmutatta a világnak Fiam születését. Jöjj velem, most megjutalmazlak!

Isten a tenyerébe vette a csillagot és elhelyezte országának közepébe, azóta is világít az ott élő embereknek és angyaloknak.

Szecsódi Leó atya

ÉV VÉGI MEDITÁCIÓ

Itt az esztendőnek utolsó szakasza a télel együtt és küszöbön az új esztendő. Vajon mit tartogat számunkra? Még nem tudjuk, de bízunk abban, hogy jót! Az előttünk álló negyed év nem mentes az eseményektől, ünnepektől. Mielőtt ránk köszönt a 2014-es év, még itt áll előttünk a gyermekek öröme, a karácsony, hisz jön a Jézuska! Milyen jó is volt még akkor, amikor mi is így vártuk ezt a csodálatos ünnepet. Természetesen minden jó érzésű felnőttben is különös érzések támadnak eme ünnep közeledtével. Mi is várakozunk Advent idején. Várjuk Jézus megszületésének éjszakáját, és várjuk hazánk további felemelkedését, hogy életünk, sorsunk jobb legyen.

Karácsony ünnepe a Megváltó születésén kívül a szeretetről, a békéről és a családról is szól. Ezen a napon a legkérgesebb szívű emberekben is felenged a képletes fagy, és meglágyulnak, kissé mássá válnak. Mindenkit megérint ez a csodálatos ünnep, természetesen mindenkit másképpen. És ez valami nagyszerű. Mindjárt karácsony után, 28-án itt vannak az aprószentek. Emlékeimben még elevenen él a suprikálás szép népszokása, mely idővel sajnos kihalt, elfelejtjük, helyette amerikai divatot majmolunk. Kérdelem én: vajon miért? Mert nyugatról jön? Vagy talán csupán egy remek üzlet egy szűkebb rétegnek?

És máris kopogtat a 2014-es esztendő egy átmulatott év-búcsúztató után új tervekkel, új feladatokkal. Sokan tesznek új-évi fogadalmat, de ezekből általában vajmi kevés valósul meg. Reménykedve tekintünk az új esztendő elé, és jogosan, hiszen erre meg van a reális alapunk, mivel kormányunk jó úton halad. Nekünk még egy kis türelemre van szükségünk, de láthatjuk, hogy az eredmények önmagukért beszélnek. Jóformán még bele sem kóstoltunk az új évbe, máris itt van Vízkereszt ünnepe, és utána nyakunkon a farsang, a bálók sokasága, a mulatozás, a disznótorok ideje és az elmaradhatatlan farsangi fánké is. Ilyenkor kevesebb a munka a földek körül, lehet jogosan szórakozni.

Február 2-án pedig lessük az eget, hogy a mackó vajon meglátja-e az árnyékát ezen a napon. A néphit szerint, ha igen, akkor bizony még negyven napig cudar idő vár ránk, mert visszamegy barlangjába, és tovább alussza téli álmát. Úgy tudni, hogy ez a néphit több évtizedes megfigyeléseken alapszik.

Ilyenkor február második felében és márciusban már ki-ki megyünk a konyhakertekbe – ha az idő engedi – és elkezdjük a kora tavaszi veteményezések előkészítését: trágyázás, talajfertőtlenítés, ásózás stb.

Ám februárban van egy megemlékező ünnep is, mely szo-

morú időket idéz fel igen sok emberben, ez pedig február 25., a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja. Gara községben minden nemzetiségnek vannak ezzel kapcsolatban áldozatai. Vannak halottai is, de az áldozat nem csak az aki meghalt, hanem akit megaláztak, jogtalanul meghurcoltak, bebörtönöztek, vagy munkatáborokba és hasonló embertelen helyekre hurcoltak minden törvényes ítéletek nélkül. Úgy tervezzük a Dél-Alföldi 56-os Vitézi Rend bajai tagjai Gara vezetőivel egyetértésben, hogy 23-án a szentmise után egy kis műsoros megemlékező ünnepséget rendezünk a templom melletti emlékműnél. Itt ragadom meg az alkalmat, hogy arra kérjem a község lakóit, jelenjenek meg ezen minél nagyobb számban, mert a borzalmakat nem szabad elfelejteni, azokat meg kell hogy ismerje a ma felnövekvő nemzetség is. Áldozatok voltak a bukovinai magyarok, a Szlovákiából elűzött magyarság, a kollektív bűnösséggel vádolt és a Szovjetunióba kényszermunkára kivitt németység, a bunyevátság osztályidegennek kikiáltott része. Lehetne még tovább sorolni.

Márciusban ismét egy kedves ünnepet találunk, mégpedig 8-án, a Nemzetközi Nőnapot, melyet sokan kommunista ünnepnek titulálnak, holott az Egyesült Államokból indult el még a XIX. Század második felében, amikor az ottani nők az egyenjogúságukért szálltak síkra. Sajnos ez is kiháló-félben van, ezt is igyekeznek egy üzleti alapú, Valentin-napi ünnepel helyettesíteni, pedig egészen más valami. A jobb érzésű férfiakat kérem, hogy maradjanak március 8-ánál. Nemesebb és szélesebb körű.

És máris itt van március idusa, azaz 15-e, az 1848-49-es Forradalom és Szabadságharc ünnepe, mely a magyar nemzet dicső múltjáról szól, melyről ugyancsak meg kell emlékeznünk, ha másutt nem, de az iskolákban minden bizonnyal. Csodálatos és nagyszerű megnyilvánulása volt a magyarságnak ez a harc a szabadságért és függetlenségért. Bátrak, hősök volt és egységesek.

Minden bizonnyal bővebben is lehetne írni a téli negyedről, melynek vége már a tavasz felé kacsingat, de pillanatnyilag a tél előtt állunk még. Úgy érzem, hogy sikerült a fontosabb eseményeket felsorolnom, és régi szokások emlékeit felidézni. Volt élet addig is – mégpedig igen szép – amíg nem volt televíziózás, internetezés.

Végezetül kívánok mindenkinek áldott, békés, kellemes karácsonyi ünnepeket, egy sikeres, egészségben gazdag, boldog új esztendőt.

Schmidt István

Áldott Karácsony!

Az Angyal a Mennyből a földre lépett,
Jó hírt hozott valamint fényességet.
A Megváltó érkezését fennen közölte,
Hogy végre békeesség költözzön e földre.

Karácsony szent éjszakája csodálatos,
Mely az emberek szívébe szeretetet hoz.
Bár e szeretet minden napra szólna
És örök életű lenne a béke szózata.

A szívekben különös érzések kelnek:
Megváltónk megszületett, jó emberek!
Örvendjünk e hírek valamennyien,
Fiát küldte le közénk a Jóságos Isten!

Ezen a csodás estén minden házban
Kicsik-nagyok égnek ünnepi lázban.
A legkérgesebb szíveket is meglágyítja,
Hisz ez az ünnep mindenki karácsonya.

Királyunk született, de nem pompába
Jászol volt bölcsője, istálló a szülő-szoba.
Mária és József féltő szeretete övezte
És az éjszakában a pásztoroknak serege.

Mi is ereszkedjünk e csodás napon térdre
Messiásunkat buzgó imádsággal kérve:
Oldozza fel eredendő bűnünket,
Tisztítsa meg a szennytól a lelkünket.

Legyen áldott karácsony szép ünnepe.
Istenünk szeretete kiterjed mindenkire.
Háláljuk meg néki mi is igaz szeretettel
Éljünk ezen a földön örökös békeességben!

*Áldott, kellemes, szép karácsonyt mindenkinek!
Schmidt István*

Emlékezzünk!

Emlékezzünk azokra a borzalmakra,
Gondoljunk vissza most mindazokra,
Akik annak a rendszernek áldozatai lettek,
Csak azért, mert a hazáért jót cselekedtek.

Volt egy kegyetlen, embertelen hatalom
Mely uralkodott ebben az országban.
Pribékjeinek igen véres volt a kezük,
Rémséges volt ekkor minden gaztettük.

Nem ismertek humánusmot, kegyelmet.
Emberszámba sem vettek bennünket.
Akik ennek a szent hazáért szenteltük
Egész életünket, minden tettünket.

Mennyi fájdalom, könny és borzalom
Található ezeken a kálvária-utakon,
Melyeken bennünket végig hajtottak
És e szent hazára hoztak gyalázatot.

Ők voltak a rettegett kommunisták,
Kik nem tudták, mi is a szabadság.
Sokan börtönt, vagy bitót kaptak,
De az igazság mellett kitartottak.

Ma rájuk, az áldozatokra emlékezzünk.
Még ma is még görcsbe rándul szívünk,
Ha vissza gondolunk e rémes korra,
Istenünk adja: ne térjen vissza soha!

Schmidt István

GYÖNGY
PATIKÁK

ARCULATVÁLTÁS
A G-KRISTÁLY
PATIKÁBAN!

Gyógyszertárunk 2013. november 1-jétől csatlakozott a Gyöngy Patikák országos hálózatához. A tartalomhoz külsőségekben is megfelelő formát „öltöttünk” logók, nyomtatványok, matricák és külön polcok hirdetik az akciókat. Az elkülönített vitrin polcain 25-30 termék kerül havonta kiállításra.

Kínálatunkban szerepelhet: fájdalomcsillapító, agyműködést serkentő kapszula, reuma elleni kenőcs, vitaminok és egyéb étrend kiegészítők is.

Minden hónap első napján újabb termékek kerülnek kihirdetésre postai szórólapok útján és televíziós hirdetések kapcsán, melyek az ország összes Gyöngy Patikájában akciószak lesznek. A szórólapok keresztretjvényeket is tartalmaznak, a megfejtésekkel újabb terméket nyerhetnek kedves vásárlóink.

Folyamatosan erősítjük kapcsolatunkat a Hungaropharma Zrt-vel, akik a szállításukkal biztosítják a napi kétszeri gyógyszerellátást a faluban. Számítalan ötletünk és elképzelésünk van még a megújulásra és várjuk továbbra is, hogy megtisztelnek bennünket bizalmukkal.

Advent közeledik, a várakozás ideje, folyamatos készülődés a karácsonyra.

*Ezúton kívánunk a családoknak, közösségeknek és mindenkinek
békés, boldog karácsonyt és sikerekben gazdag új esztendő!*

ANYAKÖNYVI HÍREK

Születtek: 2013. 10. hótól

SZÚCS KRISTÓF (2013.10.10.)
an: Tóth Zsuzsanna Bácsszentgyörgy

HASZTENTAUFEL EMMA (2013.11.11.)
an: Szabó Natália

MERUCZA NIKOL (2013.11.19.)
an: Gómán Nikoletta

BARTA RAMÓN TAMÁS (2013.11.28.)
an: Szűcs Rózsa Beatrix

BRÉTI GEROLD (2013.12.06.)
an: Simon Edina

MIKLÓSA BARNABÁS (2013.12.07.)
an: Antal Orsolya

*Márton Rita
védőnő*

IMPRESSZUM

Kiadja:
Gara Község
Önkormányzata

Megjelenik:
negyedévenként

Szerkeszti:
a szerkesztőbizottság

Szerkesztőség
és kiadó címe:
6522 Gara, Kossuth út 62.

Felelős szerkesztő:
Faa Béla polgármester

Nyomda:
Apolló Média Kft., Baja

Készült:
850 példányban